

دیدگاه‌های مکاتب مختلف ارزشی در مورد "کار"

دکتر حسین باهر *

پیش‌گفتار:

- کار که نتیجه حرکت در هستی، به صورت‌های مادی و یا جوهری و یا هر دو (به شکل‌های تکوینی و تشریعی) می‌باشد، در کلیه مکاتب اقتصادی عمده تاریخ (توالیتاریسم، لیبرالیسم، سوسیالیسم و اسلام) عمده ترین ارزش محسوب می‌شود.
- بنابراین، داشتن تعریف شفافی از کار و نحوه ارزیابی آن، در مکاتب عمده ارزشی می‌تواند روش‌نگر راه تولید و نهایتاً توزیع عادلانه ثروت‌ها و درآمدها گردد.
- ۱- در مکتب توالیتاریسم، "کار" یعنی خدمات نیروی انسانی و ارزیابی، آن هم به صورت چانه‌زنی (Bargaining) و عمده‌تا با
- ۲- در مکتب لیبرالیسم، "کار" به شکل عاملی از قابع تولید، مانند سرمایه، تلقی می‌گردد و همچون سرمایه، در بازار کار (عرضه و تقاضای کل) ارزیابی می‌شود.
- ۳- در مکتب سوسیالیسم، "کار" تنها عامل تشکیل دهنده ارزش‌های ذاتی اشیا و اشخاص است ولذا مکاتب ارزش ذاتی جهت ارزیابی کارها به کار گرفته می‌شود.
- ۴- در مکتب اسلام "کار" طول و عرض و عمق و ارتفاعی بسیار گسترده‌تر از سایر مکاتب دارد که ذیلاً به برآیندی از مطالب مطروحه پسته می‌کنیم.

محصولات حاصله از شغل نمود و برای کار، به اعتبار مکتب، ارزش‌گذاری مثبت، خنثی و منفی لحاظ کرد، به شرح زیر: بدیهی است که ارزش‌ها در مکاتب مختلف متداول (توالیتاریسم، لیبرالیسم، مارکسیسم و اسلام) متفاوت می‌باشند.

۱- انواع و اقسام کار: طبیعی، فطری، اجتماعی و سیاسی و اما با تعبین این که کارها چگونه است، نوع کار به شرح زیر مشخص می‌شود:

$W > 0$	$E > 0$	$\Delta > 0$
مثال: بنایی	$E = E$	$\Delta = \Delta$
$W < 0$	$E < 0$	$\Delta < 0$
مثال: نزدی	$E = E$	$\Delta = \Delta$
$W = 0$	$E = 0$	$\Delta = 0$
مثال: بیکاری	$E = E$	$\Delta = \Delta$

۱- تحلیل کار ($W=WORK$): فرمول کار، به فرمان علم فیزیک، عبارت است از: $W=F.D.\cos X$ که در آن: کار = W ، تغییر مکان = D و ضریب مشقت $\cos X$ می‌باشد. از همین تساوی می‌توان با یک تعیین، جهت فرمول کار در عموم موارد انسانی نیز استفاده کرد، به شرح زیر:

$W=E.\Delta\cos X$ که در آن: کار = W ، انرژی‌های مصروفه = E ، تغییرات حاصله Δ و ضریب مشقت $\cos X$ هستند. به عبارت دیگر، کار یک انسان تشکیل می‌شود از حاصل ضرب انرژی‌های مصروفه او در انجام کار و تغییرات حاصله در اثر صرف آن انرژی‌ها با توجه به شرایط محیطی انجام کار (مشقت کار).

در رابطه فوق الذکر، می‌توان E را تعبیر به شغل و Δ را تعبیر به

۲/۱ کارهای طبیعی

شامل کلیه صرف انرژی‌ها و تغییرات حاصله طبیعی که به صورت‌های موهاب طبیعی (انفال) در مراتب: بالای زمین (دور، هوا، باد و حرارت)، روی زمین (آب، خاک، نباتات و حیوانات) و زیر زمین (منابع، معادن، حرارت و مغناطیس و..) پدیدار می‌گردد. بدینهی است که بشر در تولید این موهاب، دستی نداشته، بلکه برای استفاده خود آنها را تهیه می‌کند (صاحبیت، نه مالکیت).

۲/۲ کارهای فطری

شامل کلیه صرف انرژی‌های فکری و جسمی جهت تغییرات تولیدی به صورت‌های کشاورزی (زراعت، فلاحت و دامداری)، صنعت (سنگین، سبک و دستی) و تجارت (بانکی، بازارگانی و بیمه‌ای) در اقتصاد و سایر خدمات اداری، آموزشی، ارشادی و مانند آنها در سایر بخش‌ها. این گونه حرکت‌ها که به عنوان فعالیت‌های تولیدی قلمداد می‌گردد، منجر به ایجاد ملک و لذا وجود پدیده مالکیت می‌شوند.

۲/۳ کارهای اجتماعی

توزیع کالاهای خدماتی به و تولید شده فوق الذکر، طی مراتب و مراحلی صورت می‌گیرد که علاوه بر شکل ظاهری آنها (شبکه)، شکل باطنی (حقوقی) هم دارند که نهایتاً ممکن است عادلانه یا غیرعادلانه باشند. علاوه بر این، پاره‌ای از فعالیت‌های اجتماعی وجود دارد که برای ادامه حیات بشری ضروری هستند، ولی ضرورتاً اقتصادی و یا حتی فرهنگی نمی‌باشند، مانند موازین اجرای قسط در بین افراد از طریق توزیع مجدد درآمدها و دارایی‌ها.

۲/۴ کارهای سیاسی

نوع چهارم از کار وجود دارد که از نظر ساخت، با انواع کارهای فوق الذکر متفاوت است و آن اداره داخلی و خارجی مملکت از طرفی و حفظ نظم و انتظام آن از طرف دیگر می‌باشد. اصولاً اموری مانند حکومت، حاکمیت، حکمت و حتی حکمت، همه و همه از مصادق این گونه از کارها، به ویژه در مکتب اسلام، می‌باشند. بنابراین، قوای مملکتی (شامل مقنه، مجریه، قضاییه، ارشادیه) جماعت دست‌اندر کار این گونه کارها هستند.

۳ انواع و اقسام کارهای انسانی؛ جسمانی، روحانی، عقلانی و عرفانی

انسان به اعتبار ابعاد وجودی خود، عامل انواع و اقسام کارهایی است که گاهی یک یا چند جنبه آنها متفاوتاً صورت می‌گیرد. بدینهی است که ارزش مادی این گونه کارها، همانند ارزش معنوی آنها متفاوت است و ارزش آنها، بسته به کم و کیف کار تعیین می‌شود. جنبه‌ای عمدۀ کارهای انسانی عبارتند از:

۳/۱ کارهای جسمانی یا کار بدی

یعنی کارهایی که عمدتاً توسط نیروی جسمانی، فیزیکی و بدنی کارگر صورت می‌گیرد. به این گونه کارها در اصطلاح انگلیسی

LABOR گویند. انجام چنین کارهایی در انسان و پاره‌ای از موجودات

جاندار، مشترک بوده و توفیق آنها بیشتر است.

۲/۲ کارهای روحانی یا کار مغزی

گرچه مغز، اندامی جسمانی است ولی عملکرد آن روحانی می‌باشد. به کارگیری تفکر در امور و در نتیجه پیدا کردن راه‌های میان بر و یا جدید، همه و همه از کارهای روحانی است. از جمله این کارها، همانا، اکتشافات، اختراقات و ابداعات می‌باشد که نتیجه آنها تکنیک و تکنولوژی است. بدینهی است ارزش کار فکری به مراتب بالاتر از کار جسمی است، به طوری که در معارف اسلامی می‌خوانیم: تفکر ساعه خیر من عباده سیعین سنه، یعنی: یک ساعت فکر کردن از هفتاد سال عبادت بهتر است.

۲/۳ کارهای عقلانی و یا کارهای اخلاقی

گاهی اوقات انسان در انجام آموزش، متعهدانه و به عبارتی اخلاقی برخورد می‌کند. منظور از برخورد اخلاقی، یعنی تلاش در کشف و عمل به خیر از عمل بد، می‌باشد. به عبارت دیگر انجام عملی با نیت خیر و یا انجام عمل بدون در اولویت قرار دادن نتایج مادی آن.

۲/۴ کارهای عرفانی یا عشقی

پاره‌ای از کارها، ممکن است هیچیک از جنبه‌های سه گانه فوق را نداشته باشد، بلکه در ورای آنها حرکت کند. تلاش در جهت کشف حق و حقیقت و کوشش در راه وصول به حق، از جمله این اموری است که می‌تواند به همه کارهای دیگر انسان صیغه‌الهی بدهد و آدمی را به خلیفه‌اللهی برساند.

۴- تئوری ارزش-کار؛ ارزش استعمال، ارزش مبادلاتی، ارزش ذاتی و ارزش عرفانی

ارزش، عبارت است از ارج و منزلتی که چیزی یا کسی نزد شخصی دارد. به عبارت دیگر مطلوبیتی که کالا یا خدمتی یا خصلتی نزد فرد یا گروهی پیدامی کند، ارزش نامده می‌شود. ارزش ممکن است مادی، معنوی و یا ترکیبی از هر دوی آنها باشد. در هر صورت، همان طوری که قبلاً گفته شد، ارزش‌ها را معمولاً مکاتب مطرح می‌کنند و مکانیزم رهایی نیز برای ارزیابی آنها وجود دارد.

نکته مهم در این مبحث آن است که ارزش‌ها را کار به وجود می‌آورد، اما کار انسانی لزوماً به تنها تعیین کننده ارزش‌ها نمی‌باشد، برای برخورداری اجمالی به ارزش‌ها به چند ارزیابی متداول توجه می‌کنیم:

۴/۱ ارزش استعمال

یا ارزش مصرفی چیزی برای شخص مصرف کننده مانند ارزش آب برای تشنۀ.

۴/۲ ارزش مبادلاتی

یا ارزش پکشی، در بازار دادوستد (که در اثر برخورد آنها قیمت

تعين می شود).

۴/۳ ارزش ذاتی

یا ارزش یک کالا یا خدمت به اعتبار واحدهای کار صرف شده برای تولید آن.

۴/۴ ارزش عرفانی

یا قدر و منزلتی که به اعتبار اعتقادات الهی کسب می شود، مانند: ارزش سنگ های کریمه.

۶/۱ داشتن پشتکار

داشتن پشتکار و پیگیری کارها تا حصول نتیجه نهایی و وصول به مقصد غایی از کار، گاهی اوقات انسان کاری را که شروع می کند، به دلیل خستگی های ناشی از کار، اعم از جسمی و روحی و مانند اینها رها کرده و به کارگیری می پردازد. چنین حرکتی نه تنها به آن کار لطمه می زند، بلکه به طور کلی کارگزار ایجاد فرهنگ بی ثباتی می کند.

۶/۲ داشتن ابتکار

نکته مهم دیگری که در هر کاری باید لحاظ شود، همانا، ابتکار یعنی قدرت خلاقیت و اختراع و ابداع و اکتشاف است. به عبارت دیگر بایسته و شایسته است که بشر در کارهایش به راه های ابتکاری فکر کرده و روش هی ابداعی پیدا نمایند. یکی از وجوده افتراق بین انسان و ماشین، در مورد کار، داشتن قدرت ابتکار است. شاید هم یکی از دلایل این که برای فکر کردن، در قیاس با عبادت، آن همه روحان مطرح شده است، همین مسأله باشد.

۶/۳ داشتن تعاون

و اما نکته مهم، همانا، تقویت بینه همکاری و تعاون در امور خیر مادی و معنوی و احتراز از گناه و دشمنی است. علاوه بر مسائل تخصیص کار، تقسیم کار و تفريق کار که به اعتبار شخص و شخصیت و مهارت و تخصص کارگزار صورت می گیرد. همه کارگزاران در یک مجموعه کاری موظف به همکاری صمیمانه می باشند. بی تفاوتی انسان ها نسبت به یکدیگر در محیط کار موجب کاهش راندمان می گردد.

۶/۴ داشتن روحیه کارسازی

و اما آخرین نکته در این زمینه، همانا، ایجاد روحیه کارسازی و کار راه اندازی است. به عبارت دیگر اگر کارگزار، دارای بینش توحیدی بوده و انسان های دیگر را مانند خود بداند، مسلماً در جهت انجام امور مخوله با دلسوزی بیشتری کار می کند.

ب: و امامی توأم نکاتی نیز درباره بیماری های مربوط به کار ذکر کرد که پاره ای از آنها به شرح زیر می باشند:

۶/۵ بیکاری

ولگردنی، عدم احساس نیاز به کار، تبلی و مانند آنها همه از جمله بیماری های باری جسمی و روحی هستند. اصولاً نقش کار نه تنها در جهت رفع نیازهای مادی خود و دیگران، بلکه به اعتبار رشد جسم و روح انسانی، یک ضرورت غیرقابل تردید و شناخته شده است. به عبارت دیگر انسان حتی اگر به نتیجه کار نیاز مادی نداشته باشد، با وجود این بی نیاز از کار کردن نیست. کار یک وظیفه و در عین حال یک عبادت است.

۶/۶ کم کاری

از بیکاری بدتر، بیماری کم کاری یا بیکرای پنهانی است. عده ای مشاغلی را با هزاران طایف الحیل اشغال می کنند و سپس به تعهدات

۴/۵ ارزش ذاتی

یا ارزش یک کالا یا خدمت به اعتبار واحدهای کار صرف شده برای تولید آن.

۴/۶ ارزش عرفانی

یا قدر و منزلتی که به اعتبار اعتقادات الهی کسب می شود، مانند: ارزش سنگ های کریمه.

بدیهی است که در اسلام، قانون عرضه و تقاضا، ارزش های مادی را در نزد انسان ها تعیین می کند و قاعده تقوا، ارزش های معنوی را نزد خداوند: آن اکرمکم عند الله اتقیکم.

۵- مصارف زمانی کار: گذشته، حال، آینده و ابد

نکته جالب دیگری که درباره کار مطرح می باشد، مسأله زمان کار است و نتایج حاصل از آن. کار به اعتبار زمان های مختلف نتایجی دارد که به پاره ای از آنها ذیلاً اشاره می شود:

۵/۱ کار گذشته

یا کارهایی که در گذشته انجام شده است. نتیجه چنین کارهای در زمان حاضر پس انداز و سرمایه هایی است که به صورت های مالی، مستغلاتی، ایزاری و اعتباری وجود دارد.

۵/۲ کار حال

یا کارهایی که در زمان حاضر در حال تکوین است. نتیجه این کارها درآمد هایی است که به صورت های پولی و یا جنسی، خدماتی و یا مانند آنها تعیین می یابد.

۵/۳ کار به اعتبار آینده

سرمایه گذاری ها و برنامه ریزی هایی که انسان برای انجام کارها در آینده می کند را اصطلاحاً کار به اعتبار آینده می گویند.

بدیهی است که هر چه انسان متمن تر و جامعه او پیشرفت تر باشد، برای آینده بیشتر و بهتر کار می کند.

۵/۴ کار به اعتبار ابد

باره ای از کارها است که نتایج بلندمدت در حد نامحدود دارد. این گونه کارها هم در جنبه های مادی طرح است و هم در جنبه های معنوی.

درباره کارهای ابدی مادی می توان از اختراعات و اکتشافات و ابداعات نام برد که همیشگی هستند و راجع به کارهای ابدی معنوی می توان از راه ها و روش های اخلاقی و عرفانی نام برد که نتایج آنها ابدی می باشند. به کارهایی که نتایج ابدی خیر دارد، در اصطلاح اسلام، اعمال صالحه گویند.

۶- کارهای مثبت و منفی: همکاری، پشتکار، ابتکار، کارسازی بی کاری، کم کاری، خرابکاری، کارشکنی و ...

الف: از جمله نکات جالبی که به اعتبار کار کردن مطرح است، همانا، رشد و جدان کار است، در زمینه های مختلف ابعاد وجودی انسان که به طور خلاصه به مسائل زیر اشاره می شود:

اینها برای شخص کارگزار و افراد تحت تکفل او در حد کفاف (مورد قبول عرف با توجه به شان اجتماعی کارگزار مورد نظر)، به عبارت دیگر، تأمین در حد کفاف نیازهای فوق بایستی به سهولت صورت گیرد، این عمل اگر از طریق مردهای دریافتی کارگزار امکان پذیر نیست، ضروری است که توسط دولت مکانیزمی جهت ترمیم هزینه‌های معقول فوق الذکر تعییه گردد.

۷/۲ توجه به عوایط روحانی (نیازهای حقیقی)

مانند: شرایط محیط کار (از نظر زنگ، بو، صدا و نور)، همچنین شرایط روحانی خود کارگزار از طرف دیگر (مانند: آموزش، پژوهش، پرورش، پالایش). هر انسانی علاوه بر کالبد خاکی خویش، دارای کالبدی اختری است که همان گونه که جسم او نیازمند است، روح او نیز محتاج تغذیه روحانی می‌باشد تا حیات روحانی او بالفعل گردد. توجه به ویژگی‌های جمال و واژگی‌های جلوه، هر دو از مسائلی است که به بهداشت روانی و بهداری محیط کار او مربوط است.

۷/۳ توجه به سلایق نفسانی (نیازهای عقلانی)

مانند: داشتن اعتبار و تأمین شغلی، وجود مکانیزم‌های کارستنجی و ارزیابی مشاغل، حاکمیت ضوابط به جای روابط، فعال بودن مکانیزم‌های نظارت و ارزشیابی و در نتیجه کارآ بودن جریان‌های تشویق و تنبیه‌های مختلف (ارتقا، ابلاغ، درج در پرونده و مانند اینها)، مشخص بودن حیطه فرماندهی، وجود اختیارات لازم در قبال مسؤولیت‌های مفوضه، نظرخواهی و تشریک مساعی در امور و از همه مهم‌تر، برخورد مؤدبانه و محترمانه در تمام روابط درون سازمانی و برونو سازمانی.

۷/۴ توجه به علایق عرفانی (نیازهای عشقی)

مانند: ایجاد بیش توحیدی و تلاش در تعالی هر چه بیشتر آن، به طوری که کارگزار به اعتبار یک انسان، خود را در مقابل خدا مسول ببیند و رابطه هستی خود را با خدا دریابد و چنین رابطه‌ای را در همه کارهایش متجلی سازد. به عبارت دیگر، تعییه یک دیدگاه موازنه منفی، یعنی برقراری رابطه‌ها، به اعتبار خدا و یا غیر خدا، از اهم حرکت‌هایی است که می‌تواند برای هر انسانی کارساز باشد. با وجود چنین بینشی کارگزار، کار را نه تنها یک وظیفه، بلکه یک عبادت می‌بیند و لذا با اشتیاق هر چه بیشتر به انجام آن می‌پردازد. ■

پاره‌ای از منابع و مأخذ:

۱- اخزان مجید (ترجمه مرحوم استاد مهدی الهی قمشه‌ای)

۲- نهج البلاغه (تفسیر علامه جعفری)

۳- رساله نوین امام (ره) (جلد سوم امور اجتماعی)

۴- استفتانات اجتماعی امام (ره) (دکتر حسین باهر-کتاب)

۵- مدیریت منابع انسانی (دکتر حسین باهر-جزوه فوق لیسانس)

۶- نظمات اجتماعی (دکتر حسین باهر-کتاب)

۷- مدیریت منابع انسانی پیشرفته (دکتر حسین باهر-کتاب)

۸- مکتب مقارن (دکتر حسین باهر-کتاب)

۹- برنامه ریزی و ایران (دکتر حسین باهر-کتاب به زبان انگلیسی)

۱۰- تربیعت ارزشی (دکتر حسین باهر-مکتب نوین متلوزی فراکیر-کتاب)

* عضو هیات مدیره انجمن مدیریت ایران

خود عمل نکرده و از کار خود می‌دزدند. دزدی از کار، همانند دزدی‌های دیگر دارای بار منفی شدید در ایجاد تنفس می‌باشد.

۶/۷ خراب کاری

از دیگر بیماری‌های مربوط به کار، همانا، خراب کاری است که به صورت‌های مختلف عمد و غیرعمد از طریق اعمال غرض و جهل، انجام می‌شود. مسلم‌آمی دقتی در انجام امور محله، اعمال و اغراض کینه توزانه در کارها، همه و همه مطرود و منفور است.

۶/۸ کارشکنی

آخرین نکته‌ای که در مورد بیماری‌های کار می‌توان ذکر کرد، مسئله کارشکنی است. مفهوم کارشکنی را همه کم و بیش می‌دانند. هر گاه کارگزاری براساس فقدان دانش و بیش از طرفی و یا غرض و مرض از طرف دیگر، به جای آن که زمینه انجام کار و تسریع و تسهیل امور را فراهم کند، سعی در از بین بردن زمینه‌های رشد کارها کرده و بهانه تراشی و کاغذبازی نماید و به عبارت دیگر، با عمل خود به جای حل مسائل، سعی در انحلال آنها کند، به این عمل شوم اصطلاحاً کارشکنی گویند و این مصاديق اعمال شیطانی است.

۷- رواه‌ها و روش‌های تبدیل نقاط ضعف به نقاط قوت درباره کار: افزایش وجدان کار

وجдан کار، یعنی داشتن احساس و ادراک مسؤولیت در مقابل تعهد انجام کاری که به هنگام انعقاد قرارداد کار، مورد قبول طرفین رابطه کار قرار گرفته است.

به عبارت دیگر، کارگر، کارمند، کارشناس و به طور کلی هر یک از رده‌های کارگزاری به هنگام استخدام به طور ضمنی و یا صریح، شرح شغل مورد تقاضای خود را می‌داند، (یا باید بداند) و براساس آن شرح شغل، از طرفی حقوق و مزایای حال و آینده شغل مورد نظر، از طرف دیگر، وارد مرحله انعقاد قرارداد کار می‌شود.

قرارداد کار عقد لازمی است که بین طرفین رابطه کار (کارگزار و کارفرما) منعقد گردیده و برای هر دوی آنها لازم الاجرا است.

بنابراین، عدالت ایجاب می‌کند که در شرایط عادی، طرفین به تعهدات خود عمل کنند، یعنی اگر از طرف کارفرما در انجام وظایف مسئله‌ای پیش نمی‌آمد، قاعده‌تاکارگزار حق کم کاری یا بیکاری و یا خراب کاری و مانند اینها را ندارد.

آنچه که گفته شد ظاهر امر است. در عمل مسئله به این سادگی‌ها هم که مطرح شد، نمی‌باشد، الزاماً قبول کار در ابتدای کار از طرفی و تغییرات شرایط کار در حین کار از طرف دیگر، همه و همه از اموری است که اجرای عدالت را مشکل کرده، موازن قسط یعنی لطف و فضل را می‌طلبد. به دیگر سخن، برخورد کارفرما با کارگزار باشیستی برخوردی انسانی باشد، نه برخوردی ماشینی. در برخورد انسانی توجه به ابعاد مختلف انسان مطرح می‌باشد که پاره‌ای از آنها به شرح زیر می‌باشند:

۷/۸ توجه به غرایز جسمانی (نیازهای اساسی)

مانند: خوراک، پوشاش، درمان، ازدواج، ورزش، گردش و مانند